

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.
Megjelenik hetenként kétszer: esütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1904. április 3

Vasárnap.

XXIII. évfolyam. 27. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:

4 hasábos petitsorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetmények külön díjtétel szerint.
Nyílttér sora 30 fillér.
A hirdetmények a nyíltterek díja előre fizetendő.

Feltámadás ünnepén.

Az emberiség kezdete óta, mióta Ábel ártatlan vére az egekbe kiáltott bosszuért, folytonosan küzd egymással az igazság és a jogtalanság, a sötétség és a bűn. De győzedelmeskedni ez utóbbiak nem tudnak, mert a jóságos Isten, ki a bűnt még az angyalokban is megbüntette, letaszítva őket az örök tűzre, örködik az emberiség fölött, irányítva lépteit, vezetői nemes küzdelmeit egyes kiváló, szentéletű férfiak által, kik mint tűzoszlopok világítanak a sötétségben botorkálók előtt.

A legnagyobb igazságtalanság azonban akkor történt, midőn az Isten-embert, ki elhagyta égi trónusát, hogy hirdesse a boldogulás szent ígéit, utat mutasson, melyen az egekbe eljutni lehet, meggyalázták, kicsufolták és keresztre feszítették. Ennek a megrázó eseménynek, a Golgotha véres tragédiájának szomorú emlékezetét ünnepelte a múlt héten az egész keresztény világ. A templomokban sötét gyász uralkodott, a keresztek gyászleppel voltak bevonva, a harangok éreynyelve elnémult, ámde ma újból felhangzik az Alleluja, az örömeinek, mely hirdeti szerte a nagy világban, hol csak keresztény hívő van, hogy az igazság győzedelmeskedett a jogtalanságon, az erény a bűn felett, hogy az isteni Mester, ki bűneinkért annyit szenvedett, halottaiból dicsőségesen feltámadott.

Hangzik ma az Alleluja mindenfelé;

a hívők ezernyi serege keresi fel a templomokat, ki megszokásból, ki pedig áhitatból. Egy két napra elesendesül minden, megszűnik a torzszalkodás, irigység, rágalom, megszólás, mely ma mindenfelé divatját járja, amely annyi tisztességes egyént bélyegez meg, s annyi tisztességes családnak boldogságát dulja fel. Mindez megszűnik, de csak rövid időre, egy-két napra. Pedig az édes Üdvözítő azért jött a földre, hogy a békeséget, a szeretetet hirdesse, amely mindenkit egyesít, összekapcsol, boldogít nemcsak ezen a földön, hanem a tulvilágon is. Ezt hirdette, ezt tanította, ezt pecsételte meg halálával és dicsőséges feltámadásával.

Ámde az emberiség, melyet az érdekhajhászat vezet, nem tudja, vagy nem akarja megérteni az Üdvözítő magasztos tanításait, melyeket, ha nem is közvetlenül, de közvetve egyháza által ma is hirdet, amelyen saját szavai szerint a pokol kapui sem fognak előtt venni.

Eltelnek a szent ünnepek s a színjáték megint újra kezdődik. A jogtalanság folytatja tovább örült hatalmát, az elnyomottak keserű jajja tölti be ismét a léget. A pöffeszkedő üres fejűek, kik Isten kegyelméből nagy vagyona, gazdagságra tettek szert, megfélekezve a krisztusi tanításról, a gyengébbeket, de szellemileg magasabb fokon állókat, ha azok igazságot, szeretetet, világosságot merészelnék hirdetni, legyenek bár az ő fajukból, sárral, kővel dobálják. Szeretnék az igazsá-

got elrejtetni, hogy önző céljaikban, görbe utjaikon annál inkább haladjanak előre, de törekvésük hiábavaló, mert az igazság, mint a gyertya világoskodik s bevilágítja a legszövevényesebb, a legtitkosabb utakat is.

De miért ezekről beszélni a mai szent ünnepén? kérdeheti valaki.

Azért, mert ma a feltámadás ünnepe van. Jézus Krisztus nem azért támadt fel halottaiból, hogy az emberiség meghaljon, hanem, hogy az is feltámadjon. Feltámadjon bűneiből, levetkőzze hibáit, hogy a sötétségen győzedelmeskedjék a világosság, az igazság; a bűnön az erény.

Megkondulnak a templomok ünnepi zsolozsmára hívó harangjai; oh jertek, oh jertek az Ur Jézus feltámadásának magasztos örömnünnepére, egyesüljünk szívben és tegyünk egy szent fogadást, hogy hibáinkat levetkőzzük, bűneinket elhagyjuk, a gyűlölséget kiirtjuk szívünkéből, mert csak így esenvedett keresztváltást az édes Üdvözítő és azért támadt fel, hogy mi is feltámadjunk, hogy majdan aztán örök életünk legyen.

Biró Lajos.

Az ex-lex és az adófizetés. Megszűnván a törvényen kívüli állapot, a pénzügyminiszter két rendeletet bocsátott ki az adóhátralékok befizetése és behajtása tárgyában. A rendeletekből minden tekintetben a legszabadelvűbb és leghumánusabb gondolkodás tükröződik vissza és alkalmasnak látszanak arra, hogy az ex-lex ideje alatt az adózó polgárok feje fölött feltornyosult felhőket a lehető legkisebb veszéllyel eloszlassák. A rendelet szerint a kik a f.

TÁRCA.

A vén legény.

Irta: Benedek Elek.

A mi falunkban csak egy vén legény van: Mózes Máté az ő becsületes neve. Tagbaszakadt, jóképű legény, Budapesten még fiatalember számba menne, de itt nálunk vén legény, mert egypár esztendővel túl van a harmincon s még nincs felesége. Mózes Máté a mi házunkkal átellenben lakik, jó ismeretségben vagyunk, osténkint ő is kiül a kapu elé s csudálatos dolgokat mesél nekem Budapestről, erről a bolond nagy városról, a hol ő három hétig volt.

Általában, Mózes Máté, ha nem iszik, elég kellemes társalkodó — falun, ugy alkonyatkor, mikor jönnek haza a tehenek. Ilyenkor, ugy tetszik nekem, éjfélig is elhallgatnám Mózes Máté törtékeit, melyek nem nagyon érdekesek, de éppen elég jók — falura. Ezek a törtékek egyszerűek, tiszták. A nagyításait, ártatlan dicsőítéseit készpénzuek vesszük, mivel hogy azok senkinek sem ártanak ezen a világon. Ki ne hinné el neki, mikor felém fordul s mondja:

— Én nem kaptam esillagot, uram, de olyan katona több még sem volt a batalionban, mint én. Mikor kimentünk egzercézni, hadnagy ur Csapó

azt mondta: Mózes Máté, maga álljon a jobb szárnyra, én meg állok a balra, akkor aztán, tudom, nem lesz baj!

Közbeszólt egy fickó legény.

— Hat akkor mért szuperálták ki egy esztendőre?

— Főle, gyermek! A te neved hallgass. Én az urral beszéltem, nem veled. No de tudja meg az ur is: mért szuperálták ki. Azért, mert medvetalpu vagyok. Nem bírtam a masérozást. Hej, mondta hadnagy ur Csapó, de kár, hogy medvetalpu maga Mózes Máté! Ha az nem volna, tudom, meg nem látná a szülőtte földjét, míg a világ s még két nap.

Főlsőhajtott Mózes Máté: bár csak ne is láttam volna meg soha!

Aztán elhallgatott, többet egész este nem beszélt. Csöndes jóceakát kívánt s átballagott a házukba, ahol ketten laktak: az anyja meg ő.

Egy vasárnap reggel, nem mondhatnám, hogy szokása ellenére, erősen bepálinkázott Mózes Máté s fölfordította az egész szomszédságot.

— Kihuzom a házból, ha nem fizet! — kiabált Mózes Máté.

Hallottam amint az anyja csöndesítette:

— Hallgass, lelkem fiam, haligass. Ide esődített az egész falut.

— Hadd esődjön! Hadd tudja meg az egész

világ, ki rontotta meg az életemet! Az én szép ifjúságomat! Azt, anyó, azt!

Kiállott a kapu elé s öklével megfenyegetett egy házat. Abban lakott Bálint András, egy elszegényedett gazdaember. Adósa volt fűnek, fának, adósa volt Mózes Máténak is.

— A királyig megyek, hallod-e, Bálint András! A királyig! Majd megfizetteti az nekem az ökröm árát!

Aztán hirtelen valamit gondolt s egyenest jött a mi udvarunkra. Egy kicsit tántorgott, a kalapját hol levette, hol föltette s kezdé, amint következik:

— Uram! Ismer engem, ugy-e. A nevemet is tudja, ugy-e. Engem még a szolgabíró is jól ismer. Azt mondta most esztendeje is, amikor instanciát adtam be a becsületes legénysereg helyett, merthogy táncolni akartak: Ott van-e a kend neve az írás alatt, Mózes Máté? — Ott van, szolgabíró ur, mondtam én. — No ha ott, akkor nem is nézem az írást, tudom, hogy rend lészen. Mert tudja meg az ur, hogy amikor én erdőpásztor voltam, akkor is a szolgabíró esketett föl. A faluból még két ember állott elébe. Azokat föleskette, ahogy föleskette, de amikor engem esketett, ugy rezgett a szolgabíró hangja, hogy még a föld is sirt alattal!

Itt egy kicsi pihenőt tartott, eigáredlilt kért, rágyújtott és folytatta tovább.

évi szeptemberig kéri: az 1903. május 1. től 1904. április 1-ig terjedő időről szóló hátrálékaikat részletekben fizethetik be s az utolsó fizetési határidő 1905. szept. 30-ika. Tehát másfélévi időhaladék adott a fizetésre. A részletfizetési kedvezményt bármely kir. adóhivatalnál kérhetni szóval vagy írásban; egy írásban többen is kérhetik s ezen írásra bélyeg sem kell. Az ex. ex. előtti, tehát 1903. május 1-je előtti időből fennálló adóhátrálékokra azonban csak rövid záros határidők adhatók. Az ex. lex. alatti adóhátrálékok után késedelmi kamatot sem kell fizetni.

A próbakő.

Nyíri Sándor honvédelmi miniszternek a magyar ifjúsághoz intézett felhívása próbakő arra, hogy milyen nemzeti fémtartalom volt abban a város mozgalomban, melynek egyrészt a parlamentarizmus megbénítását, de másrészt a katonai vívmányokat köszönhetjük. Ki fog most tűnni, hogy a magyar társadalom mily mértékben támogatta és favorizálta azt az agitációt, mely a parlamentben ütötte fel fejét. Ki kell most tűnnie, hogy a felháborodás lángoló szavait, melyekkel eddig a közös hadsereg szellemének neki-neki rontottak, követni fogja e az egyedül megfelelő, a mértékadó magyar politikusoktól is várt tett. Mert arra nézve minden kétség ki van zárva, hogy eddig tulajdonképpen a magyar tisztek hiánya volt az akadálya a magyar szellem bevonulásának a hadseregbe. Tíz évvel több idő óta elég gyakran ismétlődtek a felhívások, hogy a magyar ifjúság szentelje magát a katonai pályára, de mind e felhívásnak nem volt még a kívánt eredménye, több ezére rugott kifogással éltek ugyan, és nem éppen látható ok nélkül, hogy a magyar ifjak az elnemetietlenedés szinte legyőzhetlen veszedelmébe sodorhatják magukat, hogy ha a katonai pályát választák életpályának. De most, hála érte a király nagylelkű előzékenysége, hála a szabadelvű párt és a kormány körültekintéssel szerkesztett és gyökeresen megindított programjának, ez a legerősebb kifogás elesett. Nem csak nagyszámu alapítványi holvakat létesítettek magyar ifjak számára, kik tisztíthatnak a vágyak, hanem az egész tanterv is oly átalakítást szenvedett, hogy a magyar ifjaknak nemcsak nehézségeik nem lesznek katonai pályafutásukon nemzetiségük miatt, hanem ez a nemzeti sajátosság szintén egyik konstitutív elem lett a közös hadsereg névére. A nemzet kívánatainak legalizálása tehát magától a nemzettől függ, mely immár kellő számban foglalhat el állásokat a hadseregben, hogy ezt a hadsereget valóban magyar hadsereggé változtassa át. Mert végzetes hiba lenne, ha az derülne ki, hogy a sovínista úzelem mögött

még az igazi hazafiság kötelességszerű gerjeideimei sem találhatók. A nemzeti kárt, mely Magyarországot anyagilag sújtotta, tegye jóvá, amely gyorsan csak lehet, legalább a nemzeti fellendülés, az állam védelmének nemzeti szervezése.

Olvasóinkhoz.

Lapunk 23-ik évfolyamának 11-ik negyede alkalomból ajánljuk lapunkat olvasóink szíves pártfogásába s kérjük, hogy a 11-ik évfolyamra szóló előfizetéseiket, valamint hátrálékaikat minél előbb beküldeni s lapunkat barátaik, ismerőseik között ajánlani, terjeszteni szíveskedjenek!

A „SZÉKELYFÖLD” ezentul is mint a szabad elvű eszmék harcosa, a szabadelvű párt szerény organuma s a székelység érdekeinek. Kézdivásárhely és vidéke közügyeinek védője ápolója: egyszerű, de lelkes munkása, ezentul is hetenként kétszer, u. m.: csütörtökön és vasárnap fog megjelenni. Az a pár korona, melyet lapunkra áldoz a közönség, egyeseknek nem lehet sok, de nekünk erőt ad lapunk fenntartásához s így lelkesít a közért való küzdelemben s bőven megtérül közügyeink lelkes szolgálata által, melyre ezentul is buzgón törekedni fogunk.

Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók; megrendelések lapunk kiadóhivatalába (Ifj. Jancsó Mózeshez) intézendők.

A „SZÉKELYFÖLD”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

NAPI HIREK.

— Boldog husvéti ünnepeket kívánunk lapunk tisztelt olvasóinak és munkatársainak!

— Husvét ünnepése a templomokban. A feltámadás magasztos ünnepét városunk lakói nagy ájtatossággal ülik meg, most is, mint mindig. A szent beszédek a r. k. templomban I. napon: Rada Elek második lelkész, II. napon: Beresényi Elemér segédlelkész; — az ev. ref. templomban I. napon: Szabó Jenő lelkész, II. és III. napon: Rákosi Zoltán legátus; az unitárius hívek részére az áll. polgári iskolában a III-ik ünnepen d. e. 10 órakor Göncz Mihály laborfalvi unitárius lelkész fogja tartani, a ki urvacserát is fog osztani híveinek.

— Kinevezés. A király a kézdivásárhelyi kir. törvényszéknél Dr. Haan Bélának saját kérésére Brassóba történt áthelyezésével megüresedett helyre Dr. Szepesi József, halmi kir. aljárásbíró kinevezte kir. törvényszéki bírónak.

— Áthelyezés. Sztrapjár Samu esküszóredai kir. ügyészt az igazságügyminiszter eddigi minőségében áthelyezte Erzsébetvárosra.

— Egyházi közgyűlés. A kézdivásárhelyi kantai róm. kath. hitközség husvét harmadnapján délelőtt 10 órakor a főgimnáziumi rajzteremben közgyűlést fog tartani. A közgyűlés tárgya: az egyháztanács tagjainak és a számadó gondnoknak megválasztása lesz; ezenkívül az egyháztanácsnak a kántori lakás eladása iránti javaslata, valamint kepegyek kerülnek tárgyalásra. A fontos közgyűlésre felhívjuk a hitközség tagjainak figyelmét.

— Ezüstmenyegző. Gotsinán Mihály maksai tekintélyes földbirtokos husvét első napján fogja ezüstmenyegzőjét megtartani felesége: alesernátoni Cséh Zsuzsa urhölgygye Maksán. Áldás és szerencse legyen tovább is a derék jubiláns párral!

— Közgyűlés. A „Kézdivásárhelyi Kereskedő-Ifjak Társulata” április 10-én, vasárnap délután 3 órakor az egyetli helyiségben rendes közgyűlést tart, melynek tárgyai: 1. Elnöki megnyitó-beszéd. 2. Titkári jelentés. 3. Pénztárosi jelentés. 4. A számadóvizsgáló bizottság jelentése. 5. Az 1904-ik évi költségvetés előterjesztése. 6. Jelentések, indítványok. 7. Választások. A közgyűlésre a társulat tagjait ez uton is meghívják. Kézdivásárhelyen, 1904. április hó 1-én. A választmány határozatából: Fejér Antal, elnök. Vargha Vilmos, titkár.

— Halálozás. Hofmán Mihály ilyefalvi r. kath. plebános, aranyismis áldozópap, 80. éves korában, áldozársága 54. ik évében márc. 29-én szívizékhűlésben hirtelenül, az Urban elhunyt. Földi részeit márc. 31-én helyezték nyugalomra Miklósváron nagy részvétellel. Haláláról családján kívül a sepsi-miklósvári esperes-kerületi r. k. papság külön gyászjelentésben emlékezett meg.

— Honvédek közgyűlése. Az 1848–49-es honvédek országos egyesülete az évi közgyűlését is Budavára bevételének évfordulóján: május 21-én fogja megtartani Budapesten, amikor az elesett budavári hősök sírját és szobrát is megkoszorúzzák. A Háromszékmege területén élő honvédek erre azon felhívással figyelmeztetjük, hogy a kik a közgyűlésen saját költségükön résztvenni szándékoznak, azok április 7-ig jelentkezzenek személyesen vagy levélben a Rikánbéli honvédegylet elnökségénél Sepsiszentgyörgyön, hogy részükre kedvezményes vasuti igazolványokat szerezhessen a központi elnökség.

— Az E. M. K. E. ez idei közgyűlését nem Kézdivásárhelyen fogja tartani, mint irtuk volt, hanem — újabb megállapodások szerint — május 24-én Kolozsvárra. Oka ennek több körülmény, melyek közt nem utolsósorban az, hogy az E. M. K. E. kézdivásárhelyi választmánya újra szervezés előtt

— No, gondolám, Mózes Máté, neked mindenfelé nagy a becsületed s ha megházasodol, nem lesz külön ember a faluban. Olyan két ökröm volt, hogy esudájára járt a falu. Mondtam magamnak: Máté, erre a két ökröre akármelyik leányt megkapod. Hát jól van. Telik, mulik az idő, egyszer megállított az uton Bálint András s mondja nekem: jó a szentmártonnapi vásár, Máté, hajtsd be az ökrödet s add el, mert most jó ára van a piacra marhának. De így s de úgy, nem adom el, mondtam én. — De így s de úgy, add el, mondta ő. Addig s addig beszél, hogy kiver a szép eszemből, behajtom az ökröket, ott mindjárt körül fogják a bellérek, tapogatják, simogatják s kérdik, mi az ára.

— Háromszáz pengő, mondom én. — Alább nem adja? — Én-e? Én nem! Csak a szerencsekrájcárt engedem ki a háromszáz pengő forintból. — Nohát akkor itt a pénz, használja szerencsével. No, leolvasták nekem a háromszáz pengő forintot s azal nekik indulok a vásárra, hogy vegyek más ökröt. De én a szememet is kinéztem, hanem szíven szerint való ökröt nem találtam. Haza megyek este nagy busan s hát jó Bálint András. Kérdi: Eladád-e az ökröt, Máté? — Én el, de mást nem kaptam. Nem is kapok olyant többet, még ha be is járom „kis Magyarországot”.

— Azért bizony egyet se bucsálódjál, — mondotta Bálint András. — Ne is végy most mást, add ki a pénzt interesse. Én kiveszem. Hallod-e, öcsém én kiveszem.

— Mennyi interest fizet?

— Tíz pengőt s egy szekér szénát minden száz pengőre

— S mikor fizeti vissza?

— Hát — mondta Bálint András — amikor pénz lesz, akkor bizony karácsony lesz.

Tíz pengő s egy szekér széná, gondoltam magamban, Máté, add oda a pénzt, még a jövő farsangon is megházasodhatol. . . No, én le is számolam a pénzt, de mint a világ bolondja, nem vettem írást. Elkövetkezik karácsony, kérem a pénzt. Mondta Bálint András: jaj, lelkem öcsém uram, most nincs, mert a döglesztőbe (már mint a bankba) kellett fizetnem! — Már akár a döglesztőbe, akár a mennyországba, fizessen kend nekem, mert itt van karácsony. Akkorra ígérte nekem. — Én-e te? Én azt nem ígértem. Én csak azt mondtam: amikor pénz lesz, akkor karácsony lesz. Bezzeg, hogy karácsony lenne az nekem, ha pénzem volna! — Ej! azt az árgyélságot! — rikkantottam én, no engem igazán megcsufola kend. Hallá-e, Bálint András bátyám, ne csufolodjék velem, mert vérbefagyva verem kendet! — Én nem csufolkodom, öcsém, de Isten Jézus úgy segőn, nincs pénzem. Várj, fiam. Meglátod visszafizetem becsületesen.

Uram! ennek kerék öt esztendeje. Jól hallotta-e uram? Kerek öt esztendeje. Sem szénát, sem semmit. No most, Mózes Máté házasodj, ha tudsz. Hozzám addát volna Baló Juliskát jó szívvel, a leány is húzódik felém, de az öreg Baló azt mondta: előbb legyen ökröd, öcsém. No, ezt a leányt elvitték az orrom elől. Azután Tőke

Terézihez kezdem járni. Ez is húzódott hozzám. Meg is kértem a kezét. Azt felelte Tőke Ezékiás bátyám is: Én jó szívvel neked adom a leányomat, Máté öcsém, de előbb legyen ökröd. Ökröd nélkül nem gazda a gazda. Igaz-e a mondásom? Igaz mondtam én. Kifogytam ebből a leányból is. Majd kiégott a két szemem a szégyentől, egy esztendeig leányos házra nézni sem mertem. A fiatalabb lányok még szóba sem állottak, csak egy volt, aki mondott egy-két jó szót, de az egy kicsit vénecske volt. — Isten neki, gondoltam, három az Isten igaza, még egyszer szerencsét próbálok, van ökröm, nincs ökröm, csak hozzam adják Bordás Évát. Elmegyek Bordás Ferenc keresztapámhoz s mondom: keresztapám uram, én hajlandósággal vagyok Éva iránt, ő is én irántam. Éppen összeillenek, tovább kend se tartogassa a leányt. . . — Hiszen én nem is bánám, keresztflam hanem előbb pereld ki az ökrök árát. No, nekem sem kellett ezt kétszer mondani, megyek a városba prókátort fogadok, leszámolok öt pengőt az asztalára s mondtam neki: tekintetes ur, perelje ki az ökröm árát s még fizetek öt pengőt. Hát én az öt pengőt leszámolám ennek előtte két esztendővel, de az ítélet még nem jöve el. Eleget biztattam a keresztapámat: várjon kend, majd meglátja, eljő az ítélet; de keresztapám azt mondta: hallod-e, Máté, hát csak jöjjön az az ítélet, mert a leányomat sokáig nem tartogatom neked. Most is kéri egy özvegyember. — No ha kéri, adda oda. — mondtam én s nagy haraggal eljöttem. . . Viszik. Már viszik is, — bökdösött Mózes Máté a hüvelykujjával az utca felé.

áll, s a háromszékmegye választmány is Potsa József főispán elhalálása miatt elnök nélkül van; ezeken kívül az erdélyrészi ref. értekezlet is nem itt, hanem Kolozsvárra tartja máj. 25-én összejövetelét s az E. M. K. E. vezérő tagjai közül igen sokan vannak ott is érdekelve s ha tehát május 24-én Kézdivásárhelyen lenne az E. M. K. E. közgyűlése, az ezen résztvevők nem juthatnának el másnap reggelre Kolozsvárra a ref. értekezlet összejövetelére. Másfelől az E. M. K. E. közgyűléseivel kapcsolatosan egyéb hazafias ünnepségek is lesznek megyénkben, u. m. a zágoni Mikes Kelemen- emlékszóbor s a Körösi Csoma Sándor emléktábla leplezése Zágónban, illetve Körösnön, hol a tudományos és irodalmi körök képviselői is részt vesznek s ezért csak jövőben lesz itt az E. M. K. E. közgyűlése.

— **Táncestély.** Husvét harmadnapján tánciskolai koszoru-estélyt rendez a Vigadóban Spuderka György táncmester. Felnőttek ré zére este 1/2 8 órakor lesz, míg délután 3–7 óráig gyermekek részére rendez táncmulatságot. Belépő díj személyenként 1–1 korona.

— **Új cég Kézdivásárhelyen.** László Zoltán kereskedő fűszer s vegyes kereskedését a régebbi üzleti helyiségben Seres Ester Ferenc vette át, ki mint kereskedő segéd több kézdívasárhelyi üzletből előnyösen ismeretes. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **A szerelem — elmebaj.** Hogy a szerelem — boldogság, ezt sűrűn mondják olyan emberek is, a kik nem hiszik. Az angol Hollander dr. azonban a hívők sorából való. Ő azt mondja, hogy a szerelem csakugyan elmebaj és erről igen elmés fölolvast is tartott a londoni Incorporated British Phrenological Society-ben. A betegség tünetjei szerint a következők: nagy bágyadság, zavar a vérkeringésben, s a mely a vért minduntalan az arca kergeti, zavar a gondolkodásban és a beszédben, étvágytalanság, álmatlanság, sűrű sóhajtozás. A kórság ragadós, különösen a forró kézzsoritás révén kapja meg könnyen az ember. Emlene semmiféle dezinficiáló szer se használ. Sajátos tünete a nyavalyának, hogy a világot a beteg szemében két nagyon egyenlőtlen részre osztja. Az egyik az, a hol ő van, a másik a többi. A szerelemben és a reumában csak az hisz, a ki — már megkapta. A betegség akut állapotának rendes időtartama hat hét. A mi a kezelést illeti, Hollander dr. többféle medicinát és kúrát ajánl. A legalkalmasabb a levegőváltoztatás, még pedig minél nagyobb távolságra. Jó szer az is, ha a beteg egyszerre két hölgybe szerelmes. Ezek kölcsönösen kifogják őt gyógyítani egymásból. A legerősebb, de feltétlenül biztos hatású medicina: — a házasság. Ez, hosszabb, vagy rövidebb idő alatt, de okvetlenül megszünteti a szerelmet.

— **Haladunk a korral.** Alig néhány éve, hogy megindult az egész országban a mozgalom,

— Kit visznek? Mit visznek?

— Bordás Évát!

Valóban egyszerre csak beverődött az udvarra a lakodalmas nép kurgongatása. Ijjuju! Uccuccu! Siviott a klarinát, puffogtak a pisztolyok, csengett a lovak csengője. Hozták az uton lefelé a menyasszonyt, viszik a szomszéd faluba.

A harmadik negyedik háznál lehetnek, amikor a falu táblása libegve igyekezett be hozzánk, kezében egy irással.

— Máté! megjött az irás! Az ítélet az ökrök áráról!

Mózes Máté bambán nézett a táblásra.

— Az irás . . . az ítélet . . .

A lakodalmas népkéntelen kurgongatással haladt el a kapu előtt. Bekurgongattak hozzánk is: ujuju! Egy fickó legény nagyot durraott a pisztolyával s beri kantott!

— Jéjjon kend is, Mózes Máté!

Máténak akkor már kezében volt az irás. Dühösen lobogtatta meg, hadd lássa a leány: itt az irás! Úgy kell neki!

De mikor a lakodalmas nép elhaladt s csak gyöngén verődött ide a klarinát sípolása, Mózes Máté ellágyult, egy pár könnyesepp gördült le arcán. Mondta nekem:

— No, nézzén ide az ur. Most már füstre tehetem az irást . . .

minden ház végeihez, elejéhez és kertjébe lugaszőlőket ültetni, már is oly óriási tért hódított magának ezen eszme, hogy nincs oly rész hazánkban, hol tömegesen fel nem karolnák. Hát ez nem is esoda, mert nézzük meg például Fehértemplom városát, a hol alig van ház, melyet óriási törzsű lugaszőlő ne ékesítene, mely bőven ellátja az egész családot az érés kezdetétől egész tél folyamán finom csemegeszőlőkkel, minden évben terem a legesekélyebb gondozás nélkül. Ezért igen melegen ajánljuk mai szárnunk hirdetési rovatában, ábrán is bemutatott „Szőlőlugast ültessünk” című hirdetésünket olvasóink becses figyelmébe. — Színes fénynyomatu árjegyzékek mindenkinek, ki címét tudja, ingyen és bérmentve küldetnek.

— **A szerkesztő postája.** Benedek Elek urnak Budapest. Halás köszönet szíves jágáért. Üdös Jakab. Köszönjük. Várjuk a folytatását.

C S A R N O K.

Egy verskötet előszava.

Nem tűnik fel, de tán nyomtalan se vész el Egy kicsiny könyv, majd ha sok új közt megjelen. Fehéren csillogva pazar díszkötéssel Fényes ezüstímezés a hószínű selymen.

Könyve egy vidám kis póéta-léleknek Ilyen dísz és pompa, ugy-e kár is neki? Nem is tartja magát rá ő érdemesnek Mert hiszen ez a fény őt megsem illeti.

De mind én versben egy, csakis egy sor benne Egy egy más költsőnek dalából kivéve, És e negyvenhét sort, csak ezt ünnepelje, Nekik szóljon könyvem külső ékessége!

Alltál valaha nagy költsők szellemének Mámoritó csodás varázslata alatt? Néha csak egy két szó, mely megbüvölt téged S visszhangkép lelkedben rá egy új dal fakadt.

Igy — minden dalomba egy sor belefonva (Mely szívemig csengett elbűvölőn-bájlón) Oh nem titkon rejtve, mintha lopva volna . . . Ragyogó betűkkel! színesen kiválón.

De az utolsóban — dalok legszebbjében Ne oly hang legyen mely szívemben megrezdült! Hanem egy mássziből — hogy én azt kitépjem!! . . . S bohó vágyam ime — már be is teljesült.

S kitől kicsaltam azt — bocsásson meg érte! Nem veszi-e vissza, — attól nem félek én! Ki tenné, hogy dalát tölem visszakerje? Az egyetlen, első s utolsót, mely enyém.

Es bár oly rövid lesz — s mi átvonul rajta Csak egy méla mosoly — nem bánat s fájdalom . . . Kicsiny fehér könyvnek a legszebb versszaka Kezdődik így: „Mit tudják mi van bus azon”

Üdös Jakab levele a szerkesztőhöz.

Tekéntetes Ujságesináló Ur!

Agygyon az Isten szerencsés jónapot a Tekéntetes Uréknak mind közönségesen! Hát hogy szígal az egészségik istálom?

Mű most Istennek hálá egygy kicsitt jobbaeskan érezzük magunkot, met vagyon egygy parány reménkedésünk arra nézvést, hogy valahára a birtokunk dölga béfejelődik. Met tessén elhinni istálom, hogy nálunk még a máji szennapig sínos merejibe eligazítva a birtokrendelés mestersége, pedig aszt megadhassa minden ember, hogy Vándli indszellér ur eleget kénlódott a dologval, anynyét, hogy utajára még a lába es meghibázott belé. De hát iszen ezen nem es lehet csudálkozni egygy mákszemet es, met valóságval anynyét jött ment, látott, futott szegenfeje, hogy még a sem vóna esuda, ha lpusztult vóna belé.

Hanem hát az es szent igaz, hogy nem mindenkor vót látatytta az ökeme tekergéseinek, met akárhányszor egy tett, mind az eczezeri ács, a ki arra vállalkozott vót, hogy a naesagos urnak ojan fáju új kaput csinál, mind a falusi bírójé.

De mivel hogy a Tekéntetes Ujságesináló Urék sem az ácsot nem üsmerték, sem pedig a kapuesi-

nálás dölgaról nem tudnak semmit, hát én bizon lefirkantom az eseményt körülményesen.

Hát abbizon egy történt vót a kapu dölgr, hogy a naesagos uraszt poronesolta az ácsnak, hogy az a kapu szakasztott világra akkora s ojan forma legyen, mind a kit Hosszulábu Béliám csinált a pityókaszedéskor, s ennek okáért osztán az ács mindennap lepingálta s felmeregette a kaput, de a mig haza ment, a jedzékjét örökéig elvesztette s azétt a kapu nem készült el soha.

Mán engedelmet istálok, de ez a hasonlítás ugyancsak egy illik a mű mérnekünk munkálattyára, hogy jobban sem kell. Igen biza. Met hát ökeme es csak irkált, pingált örökéig, mind az arcátlan gyermekek, s osztán aszt a sok irka firkát addig gyüttöte a nagylábjiba zsebibe, a mig az egy teli töl, mind az lkapataka árka a nagy árvízkor, s mikor osztáng látta, hogy többet nem tud belégyurni, hát akkor lette a ezédoláket az asztalszegire, de hát azok onnat örökké elhányódtak, met iszen ökeme sem álhatott mindég mellettik, s a sok jövő menő ember pedig aszt gondolta, hogy az a sok ezédola mind csak ojan haszontalan ringy-rongy portéka, mind a szabóknál az a sok hányódó dirib-darab posztószój: s a mig ki s bó járkáltak, hát kiesidenként mind egygy szálíg elhordozták.

Esmént eszembe jut egygy másik májiszter egygy szabó. Ez a szabó egygy tityi-tátyi vén ember vót. Ugy hitták, hogy „Rittig szabó.” Eczezer ennek a Rittig szabónak aszondotta egygy ezérna, káplár forma vékony uraság, hogy csinájjon neki egygy bámbánt. A szabó meg es csinálta a bámbánt, de az egy állott a vékony falazata uraságon mintha vasvillával hánytáék vóna fel reja. Ezétt az uraság elbontatta a bámbánt s csináltatott belőlle egygy ujjoslájbít, de az sem tetcezt, esment elbontatta s csináltatott egygy kicsilájbít, s mivel hogy a sem vót kedve szerént való, hát utajára csináltatott — egygy halóspakát.

Hat hiszen itt es sok gazda egy járt, hogy bámbánt akart csináltatni, s a sok méregetés miatt egy kifogyott a matériából, hogy most kap egygy sapkát.

Hanem hát az es igaz, hogy sokann magikmagikat okoztathassák, met addig varratták, bontatták a portikájikat, hogy a jó matériát csak elgazzlatták. Kivált a csoportosok addig jártak Pánciusról Pilátusra, addig pellekettek, mig egy jártak, mind az a esizmadia, a ki kétfarasos pénz gyártott, s mind a mellett, hogy minden kétfarasossa nyócz karajezárjába kerekedett, még sem vót jó egygy sem.

Hejába, mind így járnak azok, a kik kutyákra bizzák a dög megőrzésit!

Egygyik nap az előjáró bíró ur esment ide ezitáltatta vót a mérneket, s meg es poronesolta neki, hogy egy igazicesa a dölgot, hogy immánu eczezer legyen vége a birtokrendelésnek, s eczezersmind aszt es megrendelte neki, vaj nó, ökeminek, hogy csinájja meg az erdőnn es a mótákat, hogy mindenki tuggyja meg, hogy meddig van jussa erdőlni s a páskumet használni: de abbion újózzl hátrébb esett a kipántikázás, mer a mérnek ur aszonta hogy: „Kérem szüvesen, én addig kénlódtam a dölgikval, hogy a lábam es elromlott a miatt. Tám csak nem akarják aszt, hogy ijen fájos lábval elpusztujjak ott az erdőnn.” No osztánn erre a szép fájin szovalatra nekünk es megesett a szüvünk s megsajnáltuk az inzsellér urat, s beléegygyeztünk abba, hogy ápisilbe legyen béfejelve a mótavágás. Eszt azétt tartottuk ezélirányosnak, hogy mindegygy tizenöt esztendőknok lefordulása alatt egy es csupa ápisil-járás vót a dölgunknak legnagyobb része, s hadd hasonlícsen a béfejelés es az ápisili üdójáráshoz.

Hanem aszt es megsugom a tekéntetes Ujságesináló urnak, hogy a fejrőnépeink erőst teszik a törvént, hogy ha Vándli ur most es ápisilt jártat velünk, hát egy megseprübütözzék, hogy, hogy, hogy! tudom megemlegeti, mig a világon kuszorog.

Hát att biz add seprübütözzék, met ha most es kifiguráz mürköt, akkor igazóllan megérdemli az érzéken elböcsuztatást.

Majt a böcsuztatót én es megirintom.

Most viginaplást kívánok a Tekéntetes Ujságesináló uréknak egygyen egygyen s marattam tiszteletvel.

Ösvénykelő hejségibenn, az obstrukciós esztendőnek Tavaszéő hónapja véginn.

Üdös Jakab.

Sz. 1024—904. tkvi.

Árverési hirdetmény és feltételek.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az Első Magyar Gazdasági gépgyár végrehajtható, Lukács Irén Bene Jánosné végrehajtást szenvedő ellen 2600 K. tőke, ennek 1898. évi december hó 30-ik n. járó 6 százalékos kamatai, 116 K. 30 f. végrehajtási már megállapított, úgy 18 K. 30 f. jelenlegi és a még felmerülő költéseknek kielégítése végett az 1881. LX. t.-c. 144. §-a alapján és a 146. §. értelmében, a 4260/898. sz. végzésre hivatkozással a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő, Dálnok község területén fekvő, a dálnoki 1112. sz. tjkvben 371/a., 371/b. hrsz. ingatlanra 39 K., 592/2., 593., 594. hrsz. a. ingatlanra 813 K., 3028., 3030 hrsz. a. ingatlanra 407 K., 3319 hrsz. a. ingatlanra 167 K., 9109/a., 9110/a., 9111/a. hrsz. a. ingatlanra 21 K., 4955. hrsz. a. ingatlanra az árverést 31 korona ezen megállapított kikiáltási árban a b) 1., 2. alatt és Bene Denes valamint ennek neje Szabó Terézia javára bekebelezett használati jog sérelme nélkül elrendelte.

Árverési határnapul 1904. évi június hó 14-ik napjának d. e. 9 órája Dálnok község házához kitűztetik, mely alkalommal ezen ingatlanok a becsáron alul is eladni fognak.

A kikiáltási ár 10 százaléka a venni szándékozók által készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadék

képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letendő bánatpénz gyanánt, vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény kiszolgáltatandó.

Az árverés egyéb feltételei a keblti tkvi hivatal Dálnok község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Kézdivásárhely, 1904. évi február hó 23-ik napján.

(44. 1—1.)

Kádár,
kir. törvénzéki bíró.

Sz. 265—1904. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezen közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbíró 1904. évi V. 209/a. számú végzése következtében Dr. Herepei Iván kézdivásárhelyi ügyvéd által képviselt Szöcs József Samuó k.-vásárhelyi lakos javára, Tóthfalusi Károly k.-vásárhelyi lakos ellen 600 korona s járulékaik erejéig 1904. évi március hó 8-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1190 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 900 szál különféle deszka, 40 drb kemény fa, 5 szekér apró vagyos fa, 13 darab minta szék, mozdó szekrény, fali tükrök, ruha szekrények, diófa, juhar, szilva és tölgyfa fulnér stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a k.-vásárhelyi kir. járásbíró 1904. évi V. 209/a. számú végzése folytán 600 K. — f. tőkekövetelés, és eddig összesen 19 K. 60 f. bíróilag már megállapított költségek

orejéig, a kézdivásárhelyi városi piacra, esetleg a helyszínen leendő eszközésére, 1904. évi április hó 6-ik n. d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai érte mében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt K.-vásárhely, 1904. évi márc. hó 24. napján.

(53. 1—1.)

Manya Ágoston,
kir. bírósági végrehajtó.

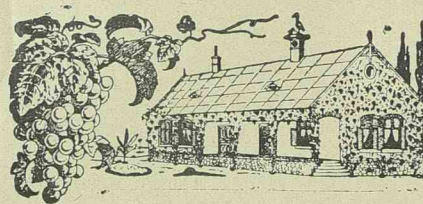
PÉNZT

egy elsőrangú pénztézet ad betáblázásra 10 év 12¹⁰/₁₀, 15 év 9-25, 20 év 7-70, 25 év 7, 30 év 6-25, 40 év 5¹⁰/₁₀, 50 év 4¹⁰/₁₀, 65 év 4¹⁰/₁₀ 0/0 értékpapirban, készpénzben 3/10 kevesebb; az összeg bármikor visszafizethető, ellenben az intézet nem mondhat fel. Tudakozni lehet Propper Bernáthnál Lemhényben.

Egy használt, de teljesen jó karban levő

szalon garnitúra

nagyon jutányos áron azonnal eladó. Cim megtudható a kiadóhivatalban. 55. 1—3.

SZŐLŐLUGAST

Ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lúgának alkalmas fajtákat ültettek, azok bőven ellátják háziakat az egész szőlőérés idején a legkitűnőbb muskátly és más édes szőlőkkel.

A szőlő ha ánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala melett a legesekelebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek stb. a legrekebb dísz, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismeretelére vonatkozó színes fénynyomatu katalogus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki ezimét egy levelező lapon tudatja.

299. 11—20

Czim:

Érmelleki első szőlőültetvény Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Magyar gyártmányok
gyári áron!

Üveg és porcellán raktár!

Magyar gyártmányok
gyári áron!

Van szerencsém a mélyen tisztelt vevő közönség tudomására hozni, hogy **három első rendű magyar gyártól** szerződésileg egyedüli elárusításom és szoros számlára

központi raktárom

van, **Háromszék és Csikmegye** részére külön képviselő, és pedig:

1. A bükszádi üveggyár telepekről

a nagybani bevásárló közönség részére.

2. A pozsony-ligetfalvi „Szeccessió“

szürkére zománczott konyha edényekből, a mely legtöbb és legolcsóbb főzőedény s mindenekfelett rendkívül fontos s figyelemre méltó az Országos hivatalos vizsgálati állomásokon eszközölt vizsgálatok alapján nyert bizonyítékok, hogy a „Szeccessió“ szürkére zománczott edények nemcsak, hogy a törvényes előírásoknak megfelel, hanem az edények zománc máza jóval azon felül, az előírtól még sokkal erősebb savak ellenében is ellentálló képességgel bír, mely szerint az egészségre legkevesebb se ártalmas. Bebizonyult más gyártmánynál, hogy a kék és színes edényekhez az olcsóbb, de ártalmas antimonoxidot, míg ellenben a „Szeccessió“ szürkén zománczott edény áruai a mindenestre jóval drágább einoxyd használata mellett hozatnak forgalomba.

3. A „Szandrik“ ezüst és alpaccaezüst gyár,

mely gyártmányból raktáron tartok alpaccae és alpaccaezüst evőeszközök és használati tárgyakat, kávéházi és vendéglői felszereléseket, mely gyártmány ezüstözéseért minden egyes darabért **20 évig jótállok**.

Mivel ezen magyar gyár más gyárosoknál olcsóbb is, de főként megbízhatóságra minden eddigi gyártmányokon felül áll, s így különösen az áru minőségével, jóságával versenyez, azt bárkinek is jó lélekkel ajánlhatom.

Fentnevezett áruk, gyári áron egyedül nálam kaphatók. Minden más gyártmányú külföldi china ezüst árut véggép kiárulok, s azokat saját beszerzési áron becsátok rendelkezésre.

Midőn eddigi szíves bizalmukért ezuton köszönetet mondok, kérve a mélyen tisztelt vevőközönséget becses bizalmával ezután is megtisztelni, biztosítom, mint a szakmához értő kereskedő, főtekrévésem mindég oda irányul, hogy ne csak áráimmal, de kiváltság az áru minőségével mélyen tisztelt vevőim pártfogását kiérdemeljem.

Ajánlom dus választékú raktárom porcellán, tükrök, diszműáru, gyermekjáték és konyha berendezési tárgyakból.

Kérve szíves pártfogásukat

kiváló tisztelettel:

JANCSÓ GYULA.

Magyar gyártmányok
gyári áron!

Alpaccae ezüst áruk 20 évi jótállás mellett.

Magyar gyártmányok
gyári áron!